El moment més dolç de Pedro Alcalá

El central, el jugador de camp amb més minuts del Girona, ha superat els seus millors registres amb quatre gols en les últimes tres jornades · «Mai havia viscut una ratxa així i no la veig normal, però tant de bo duri molt més temps», assegura

El moment més dolç de Pedro Alcalá

Piero ha estat com una benedicció per a Pedro Alcalá. El naixement del seu primer fill s'ha convertit en un abans i un després per al central del Girona. A la vida quotidiana, com és normal, però també al damunt del terreny de joc. Ha coincidit amb la millor versió del futbolista, un intocable per a Pablo Machín que darrerament s'ha destapat com a golejador. Una faceta que no és la seva, però que li ha servit a l'equip per desembussar-se quan més ho necessitava. Alcalá i els seus gols, a banda d'altres ingredients, han estat la clau perquè els gironins hagin despertat a temps, tancant els dos desplaçaments consecutius a Sòria i Santa Cruz de Tenerife amb un botí més que acceptable (4 punts de 6) i amb les opcions de pujar a Primera Divisió intactes. Ell es limita a recordar que cal anar «pas a pas», però no amaga estar «sorprès» pels seus bons números, sobretot de cara a porteria.

Són 32 els partits que Alcalá ha jugat fins ara a la Lliga. 32 de 34 possibles. I un total de 2.880 minuts, més que cap altre jugador de la plantilla. Tot això cal amanir-ho amb 4 gols. Tots ells, han arribat en les últimes jornades. No va servir de res el que va marcar a casa contra el Rayo Vallecano (derrota per 1-3), però sí els següents: primer, un valuós doblet al camp del Numància (0-2) per tallar una ratxa de tres desfetes consecutives; i després, per esgarrapar un punt del camp del Tenerife (3-3). Mai el de Mazarrón havia anotat 4 gols en una mateixa temporada. És el cinquè que fa en els dos anys que fa que és a Girona, situant-se encara per darrere d'altres centrals que han passat per Montilivi a la categoria d´argent del futbol estatal com ho són Migue González (6), Kiko Olivas (6), Albert Serra (6), Richy Álvarez (6), Dani Tortolero (7) i Florian Lejeune (8), entre d'altres.

Content amb els últims resultats de l'equip, però també amb el seu rendiment personal, Alcalá reconeix estar en una «molt bona ratxa» i ho atribueix, també, al naixement del seu fill Piero. «Des que va venir a aquest món que sembla que tinc moltes ganes de dedicar-li gols. Espero seguir així durant moltes setmanes més». Admet que «no és normal» que un central, i en el seu cas particular, vegi porteria amb tanta facilitat en ben pocs partits; afegint que «mai havia viscut una ratxa així. Estic molt content de poder aportar coses en atac». En aquestes darreres jornades, els ha marcat de tots els colors. Un parell d'ells han arribat de cap, un altre amb una fuetada en un lliure directe i el quart en discòrdia, amb una cavalcada des del seu propi camp per acabar marcant a porteria buida. Ell no té una manera favorita de veure porta i així ho asseugra. «El que més satisfet em deixa és marcar i que acabi guanyant l'equip. Tots els gols em van bé, siguin com siguin».

No s'equivoca el murcià quan explica que «mai» havia tingut un idil·li així amb el gol. Al llarg de la seva carrera en moltes temporades sempre ha acabat anotant alguna vegada, però mai fins a quatre cops en un mateix any. El curs passat (15/16) en va fer un amb el Girona, mentre que en va sumar dos en la temporada (14/15) que va jugar al Llagostera. El curs 12/13 va marcar un gol amb el filial de l'Almeria, i en l'11/12, un parell amb el mateix equip. Els mateixos que havia anotat una temporada enrere (10/11) amb el Getafe B. Es va quedar en blanc a Múrcia (13/14) i al Real Unión (09/10). En canvi, dos gols va poder celebrar vestint la samarreta del Marbella (08/09).

Si la trajectòria personal el deixa més que satisfet, també està prou content el de Mazarrón amb el rendiment de l'equip. No està en el seu millor moment el Girona, però amb 8 punts respecte del tercer quan queden només 8 jornades, les opcions de pujar a Primera hi són més que mai. Sobretot, gràcies als dos últims resultats. «Encara queda molt i hem d'anar pas a pas, com diem sempre. Però haver sumat 4 punts a fora en les dues darreres jornades es per estar molt satisfets. Hem demostrat que aquest és el camí i que hem de seguir així. La clau va ser gua nyar a Sòria. Allà veníem de tres derrotes consecutives i necessitàvem els tres punts per tornar-nos a sentir còmodes. Ho vam aconseguir i ens va ajudar molt», opina el jugador, qui valora com a «molt bo» l'empat de dissabte a Tenerife. «Va ser complicadíssim perquè ens van remuntar un 0-2 al nostre favor. El punt és boníssim, després d'un treball increïble. Hem deixat el Tenerife a la mateixa distància i els resultats ens han acompa nyat», remata.
Dissabte, contra l'UCAM de Múrcia, un equip de la seva terra que no travessa pas el seu millor moment i que té les posicions de descens a Segona B molt a prop, Alcalá no només sumarà el seu partit número 33 de la temporada, sinó que intentarà marcar per quarta jornada consecutiva engreixant els seus registres personals. I de passada, dedicant-li a un Piero que, com bé diu la dita, ha vingut amb un autèntic pa sota del braç.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/04/18/moment-mes-dolc-pedro-alcala/841171.html?utm_source=rss